

Ἐκ τῶν κατ' ἡμέραν
εἰς τὰ ἀεὶ διαμένοντα...

Στὴν Κατανυκτικὴ Πορεία
πρὸς τὴν Σταυρο-Αναστάσιμ Ἀνακαίνισί μας...

...μὲ πατερικὴ
τροφή...

...στὸ δισάκκι
μας...

Ἑβδομάς Β' Νηστειῶν Τετάρτη

10. «Τὸ οὐράνιον πῦρ τῆς θείας Του Ἀγάπης»

«Καὶ ἐπειδὴ ὁ Κύριος ἦλθεν ἀπὸ τὸν Οὐρανὸν διὰ νὰ ἀνάψῃ εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων αὐτὸ τὸ οὐράνιον πῦρ τῆς θείας Του Ἀγάπης, παρακάλεσαί Τον νὰ τὸ ἀνάψῃ τώρα καὶ εἰς τὴν καρδίαν σου καὶ νὰ σοῦ δώσῃ χάριν νὰ μὴ σβύσῃ ποτὲ εἰς τοὺς ἀτελευτήτους αἰῶνας· “Πῦρ ἦλθον βαλεῖν εἰς τὴν γῆν, καὶ τί θέλω (ἦτοι πόσον ἀγαπῶ) εἰ ἤδη ἀνήφθη;” (Λουκ. ιβ' 49)· μᾶλλον δὲ πρὸ τούτου, παρακάλεσαί Τον νὰ φωτίσῃ τὸν νοῦν σου διὰ νὰ Τὸν γνωρίσῃς πρῶτον καὶ ἔπειτα νὰ Τὸν ἀγαπήσῃς, διότι ἡ αἰτία τοῦ νὰ μὴ ἀγαπᾶς τὸν Θεὸν εἶναι, διότι δὲν Τὸν γνωρίζεις, ὅπως λέγει ὁ θεῖος καὶ μανικὸς ἐραστής τοῦ Θεοῦ Αὐγουστίνος· “Φῶς αἰώνιον, ἐπίλαμψον τὴν ψυχὴν μου, ἵνα Σὲ νοῆ καὶ γινώσκῃ καὶ ἀγαπᾷ· διὰ τοῦτο γάρ, Κύριε, Σὲ οὐκ ἀγαπᾷ, ὅτι Σὲ οὐ γινώσκει, ἢ διὰ τοῦτο Σὲ οὐ γινώσκει, ὅτι οὐ Σὲ νοεῖ, καὶ διὰ τοῦτο Σὲ οὐ νοεῖ, ὅτι οὐ καταλαμβάνει τὸ Φῶς Σου” (Εὐχὴ Ἐρωτικῆ α')»· (Ὁσ. Νικοδήμου Ἀγορείτου, «Π. Γ.», σελ. 129β)